

Opole, 2024.01.25

NRU.8361.719.2023

DECYZJA Nr 11 / 2024

Na podstawie art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c, art. 92 pkt 5 i pkt 6 oraz art. 93 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (tekst jednolity Dz. U. z 2022 r., poz. 1622, z późn. zm.) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.),

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza spółce **DM-DROGERIE MARKT SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ**, ul. [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], KRS: [REDAKTOWANE], Regon: [REDAKTOWANE], **karę pieniężną w wysokości 6 000 zł** (słownie złotych: sześć tysięcy 00/100) z tytułu niewykonania przez przedsiębiorcę obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz w art. 39 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (tekst jednolity Dz. U. 2022 r. poz. 1622, z późn. zm.).

Uzasadnienie

W dniu 10.11.2023 r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej *Opolskim WIIH*, zawiadomił spółkę **DM-DROGERIE MARKT SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ**, ul. [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], zwaną dalej *Stroną*, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania wymagań ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (tekst jednolity Dz. U. z 2022 poz. 1622, z późn. zm.), zwanej dalej *ustawą o zużytym sprzęcie*.

W dniach 20, 21 i 22.11.2023 r. inspektorzy, reprezentujący *Opolskiego WIIH*, na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr NRU.719.2023 z dnia 20.11.2023 r., przeprowadzili kontrolę w sklepie **DM-DROGERIE**, ul. [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], w którym *Strona* prowadzi działalność gospodarczą.

Zgodnie z przedmiotowym zakresem kontroli inspektorzy sprawdzili przestrzeganie przepisów *ustawy o zużytym sprzęcie*, w tym zwłaszcza wymagań wynikających z art. 37 i 39.

W wyniku przeprowadzonych czynności kontrolnych inspektorzy stwierdzili niewypełnienie przez *Stronę* obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 *ustawy o zużytym sprzęcie*, polegających odpowiednio na:

- nieumieszczeniu w punkcie sprzedaży informacji o nieodpłatnym odbiorze zużytego sprzętu w przypadkach, o których mowa w art. 37 ust. 1 - 3 *ustawy o zużytym sprzęcie*,

- nieumieszczeniu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, zgodnie z wymogiem art. 39 pkt 2 *ustawy o zużytym sprzęcie*.

Stwierdzone nieprawidłowości zostały opisane w protokole kontroli (nr akt NRU.8361.719.2023). *Strona* do dokumentów uwag nie wniosła.

Ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości naruszają przepisy art. 37 ust. 4 oraz 39 pkt 2 *ustawy o zużytym sprzęcie* które stanowią, że:

- art. 37 ust.1 - 4
 - 1) Dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany.
 - 2) Dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony.
 - 3) Dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.
 - 4) Dystrybutor jest obowiązany do umieszczania w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w ust. 1 – 3. Dystrybutor udostępniający na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość jest obowiązany do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu.
- art. 39 pkt 2 - Dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość – do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu.

Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 *ustawy o zużytym sprzęcie*, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości od 5 000 zł do 300 000 zł, o czym stanowi art. 92 pkt 6

ustawy o zużytych sprzęcie. Natomiast w przypadku naruszenia art. 39 pkt 2 *ustawy o zużytych sprzęcie* - karę w wysokości od 5 000 zł do 500 000 zł, o czym stanowi art. 92 pkt 5 *ustawy o zużytych sprzęcie*. Zgodnie z art. 93 ust. 5 *ustawy o zużytych sprzęcie* w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń z art. 91 *ustawy* orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

W oparciu o zebrany w toku kontroli materiał dowodowy *Opolski WIIH* uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia *Stronie* kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 37 ust. 4 oraz 39 pkt 2 *ustawy o zużytych sprzęcie*.

Pismem z dnia 27.12.2023 r. *Opolski WIIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego oraz poinformował, iż na podstawie art. 10 § 1 *ustawy* z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.), zwanej dalej *Kpa*, *Stronie* przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. *Strona* z przedmiotowego prawa nie skorzystała.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Art. 37 ust. 4 *ustawy o zużytych sprzęcie* stanowi, iż dystrybutor jest obowiązany do umieszczania w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w ust. 1 – 3 ww. Dystrybutor udostępniający na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość jest obowiązany do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu.

Art. 39 pkt 2 *ustawy o zużytych sprzęcie* stanowi, iż dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania użytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość – do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu.

Biorąc pod uwagę wyżej przedstawione ustalenia faktyczne i prawne *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* nie wykonała obowiązków, o którym mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 *ustawy o zużytych sprzęcie*, co stanowi podstawę do nałożenia kary pieniężnej z art. 92 pkt 5 i 6 oraz art. 93 ust. 2 w związku zaistnieniem okoliczności, o których mowa w art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c *ustawy o zużytych sprzęcie*.

W celu ustalenia wysokości kary pieniężnej *Opolski WIIH* uwzględnił przesłanki zawarte w art. 93 ust. 3 *ustawy o zużyтым sprzęcie* tj.: stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.

Oceniając **stopień szkodliwości naruszenia** *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* nie dopełniła ciężących na niej obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 oraz 39 pkt 2 *ustawy o zużyтым sprzęcie* poprzez nieumieszczenie w punkcie sprzedaży informacji o nieodpłatnym odbiorze zużytego sprzętu w przypadkach, o których mowa w art. 37 ust. 1 - 3 *ustawy o zużyтым sprzęcie* oraz nieumieszczenie w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, zgodnie z wymogiem art. 39 pkt 2 *ustawy o zużyтым sprzęcie*. Stopień szkodliwości należy ocenić jako zaniechanie obowiązku informacyjnego. Konsumenci powinni mieć zapewnioną dostępność do informacji jak należy postępować ze zużyтым sprzętem elektrycznym i elektronicznym aby zapobiec zanieczyszczeniu środowiska przez odpady, części składowe i substancje niebezpieczne zawarte w zużyтым sprzęcie. *Strona* przez niedopełnienie obowiązków informacyjnych nie zastosowała się do ustawowo wyznaczonych zasad zapobiegania, odzysku oraz bezpiecznego unieszkodliwiania odpadów.

Oceniając **rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia** art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 *ustawy o zużyтым sprzęcie* *Opolski WIIH* uznał, że obowiązek uwidocznienia wymaganych informacji wskazanych w ww. przepisach ciążył na *Stronie*, tak więc to *Strona* nie dochowała należytej staranności, by informacje te zostały uwidocznione w miejscu sprzedaży. Należy wskazać, że przeprowadzenie kontroli zostało poprzedzone doręczeniem *Stronie* w dniu 10 listopada 2023 roku zawiadomienia o zamiarze przeprowadzenia kontroli, w którym wskazano zakres planowanej kontroli - Kontrola przestrzegania wymagań ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. *Strona* miała zatem dwa tygodnie na podjęcie działań zmierzających do uniknięcia naruszenia prawa oraz uzyskania odpowiedniej wiedzy na temat zakresu kontroli, a pomimo to jak dowodzą ustalenia kontroli, nie spowodowało to wyeliminowania uchybień przed kontrolą. Z całą pewnością nie zachodzą w przedmiotowej sprawie przesłanki do przyjęcia, że *Strona* dochowała należytej staranności, aby do naruszenia prawa nie doszło. Organ wzięł jednak pod uwagę, że *Strona* wypełniła ciężące na niej obowiązki w części dotyczącej zamieszczenia informacji wymaganych na podstawie art. 37 ust. 4 oraz 39 pkt 2 *ustawy o zużyтым sprzęcie*, w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Na stronie internetowej pod adresem <https://www.dm.pl/utyliczacja-sprzetu-elektrycznego-1415662> - została zamieszczona informacja pn. Utylizacja zużytego sprzętu elektrycznego i baterii. Wydruk informacji zamieszczonej na stronie internetowej w dniu wszczęcia kontroli tj. 20.11.2023 r. został dołączony do akt sprawy. Naruszenie *Strony* polegało na niewidocznieniu informacji dla konsumentów w kontrolowanym punkcie sprzedaży stacjonarnej. Organ wzięł również pod uwagę fakt, że *Strona* podjęła dobrowolne działania w toku kontroli

i wymagane informacje dotyczące postępowania ze zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym zostały uwidocznione w widocznym miejscu w sklepie.

Okres trwania naruszenia przepisów przyjęto, zarówno w odniesieniu do obowiązków określonych w art. 37 ust. 4, jak i art. 39 pkt 2 *ustawy o zużytym sprzęcie*, za znaczny. *Ustawa o zużytym sprzęcie*, zgodnie z brzmieniem art. 142 weszła w życie w dniu 1 stycznia 2016 roku, natomiast kontrola została wszczęta w dniu 20 listopada 2023 roku.

Kolejnym czynnikiem wpływającym na wymiar kary, jest **dotychczasowa działalność** przedsiębiorcy. Powyższe kryterium wymaga dostosowania sankcji do konkretnego przedsiębiorcy. Dokonując analizy przedmiotowej przesłanki *Opolski WIIH* uznał, że przebieg dotychczasowej działalności *Strony* nie stanowi okoliczności zaostrzającej dla wymiaru kary, gdyż niewykonanie przez *Stronę* obowiązku ustanowionego na mocy art. 37 ust. 4 oraz 39 pkt 2 *ustawy o zużytym sprzęcie* organ stwierdził po raz pierwszy.

Nadto należy podkreślić, iż celem *ustawy o zużytym sprzęcie* jest przede wszystkim ochrona środowiska i zdrowia ludzi poprzez zapobieganie niekorzystnym skutkom nieprawidłowej utylizacji zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego i nieprawidłowego gospodarowania nim. Ustawa ma na celu ograniczanie negatywnych skutków powstawania zużytego sprzętu elektronicznego, ograniczenie jego ilości, a ponadto zapewnienie warunków do ponownego użycia, recyklingu oraz innych form odzysku takich odpadów tak, aby ograniczyć ilość unieszkodliwianych odpadów i przyczynić się do wydajnego wykorzystywania zasobów oraz do odzyskiwania cennych surowców wtórnych. *Strona*, jako podmiot profesjonalny oraz świadomy obowiązujących przepisów, nie dopełniła ustawowych obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy, których nierealizowanie jest zagrożone administracyjną karą pieniężną.

Ponadto *Opolski WIIH* stwierdził również, iż w rozpatrywanej sprawie nie znajduje zastosowania art. 189f *Kpa*, gdyż waga naruszeń jakich dopuściła się *Strona*, będąca przedsiębiorcą nie może być uznana za znikomą. Przepis art. 189f § 1 *Kpa* przewiduje możliwość odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, przy wystąpieniu łącznie dwóch przesłanek:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikomą,
- 2) strona zaprzestała naruszania prawa.

Obydwie przesłanki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli jedynie znikoma waga naruszenia wraz z zaprzestaniem działań niezgodnych z prawem może być podstawą do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zaistnienie jednej z powyższych przesłanek jest niewystarczające. Organ oceniając zgromadzony w sprawie materiał nie znalazł podstaw aby nieprawidłowości polegające na niezrealizowaniu obowiązków informacyjnych uznać za znikome

naruszenie prawa. W ocenie Organu ujawnione naruszenia nie miały charakteru znikomego, a skalę tych nieprawidłowości należy uznać za znaczną. Dowodzi tego fakt, że w miejscu sprzedaży brakowało informacji wymaganych na podstawie przepisów art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 *ustawy o zużytych sprzęcie*. W sposób oczywisty wyklucza to możliwość odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w oparciu o art. 189f § 1 pkt 1 *Kpa*.

Brak jest również dowodów wskazujących na możliwość zastosowania art. 189f § 1 pkt 2 *Kpa*. Na odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w świetle brzmienia art. 189f § 2 *Kpa* nie mogło wpłynąć dostosowanie się przez *Stronę* do obowiązującego prawa. Instytucja odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest przejawem odejścia ustawodawcy od konstrukcji administracyjnej odpowiedzialności obiektywnej za naruszenie prawa polegającego na niedopełnieniu obowiązku (naruszeniu zakazu) o charakterze administracyjnym. Istotą odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest bowiem nienakładanie tej kary, mimo że doszło do naruszenia prawa przez obowiązanego (adresata zakazu).

Kara powinna pełnić funkcję prewencji indywidualnej, a więc spowodować wykonanie obowiązku przez *Stronę*, przy czym w tej sprawie kara ma również znaczenie jako prewencja ogólna. Organ stwierdził, iż w okolicznościach niniejszej sprawy niezasadne jest odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu. Instytucja ta jest wyjątkiem od zasady, iż każde naruszenie musi być ukarane zgodnie z zasadą legalizmu i tylko wyjątkowe okoliczności, które w niniejszej sprawie nie występują, mogą spowodować, że organ będzie mógł skorzystać z uprawnienia przyznanego mu na podstawie art. 189f § 2 i 3 *Kpa*.

Podkreślenia wymaga fakt, że kara pieniężna powinna być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to znaczy właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w miejscu sprzedaży uwidocznione były informacje wymagane na podstawie ww. przepisów. Sankcja nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wszystkie te cele powinny być łącznie uwzględnione.

Należy zaznaczyć, że górna granica wymiaru kary w przypadku naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 *ustawy o zużytych sprzęcie* wynosi 300 000 zł, natomiast obowiązków, o których mowa w art. 39 pkt 2 wynosi 500 000 zł. Po ocenie opisanych wyżej przesłanek *Opolski WIIH* postanowił wymierzyć *Stronie* karę pieniężną w kwocie 6 000 zł, przy zachodzącym w tym przypadku zbiegu kar.

Uwzględniając poziom szkody oraz pozycję *Strony* na rynku *Opolski WIIH* uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 93 ust. 6 i 7 *ustawy o zużytych sprzęcie* karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca uiszcza na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer **39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP** Oddział Okręgowy Opole, w terminie **14 dni** od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Zastępca Opolskiego Wojewódzkiego
Inspektora Inspekcji Handlowej

dr Marek Kawa

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz.U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje *Stronie* odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Mickiewicza 1, 45-367 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania.
- 2) Zgodnie z art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz.U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
- 3) W myśl art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz.U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
- 4) Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz.U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.) przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a stronie nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
- 5) W myśl art. 94 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. 2022 r. poz. 1622, z późn. zm.) w sprawach dotyczących kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r., poz. 2383, z późn. zm.), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują odpowiednio wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska albo wojewódzkiemu inspektorowi inspekcji handlowej.

- 6) W myśl art. 189i ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.) kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległą administracyjną karą pieniężną, od której nalicza się odsetki za zwłokę w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, tj. na zasadach przewidzianych w dziale III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.).

Otrzymują:

1. DM-DROGERIE MARKT SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ
[REDAKTOWANA]
2. Wydz. BA
3. a/a

JK/MŁ